

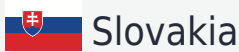
[Etusivu](#) > ... > [Perhe- ja Perintöoikeudelliset Asiat](#) > [Perintöasiat](#) > [Perimystä Rajoittavat Erityissäännöt](#) Slovakia

Perimystä rajoittavat erityissäännöt

Sisällön tuottaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Onko tämän jäsenvaltion lainsäädännössä erityissääntöjä, jotka taloudellisten, perheeseen liittyvien tai sosiaalisten seikkojen vuoksi rajoittavat kiinteän omaisuuden, tiettyjen yritysten tai muiden kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien erityisten omaisuuserien perimystä tai vaikuttavat siihen?

Kyllä, tiettyihin omaisuusluokkiin sovelletaan erityisjärjestelyjä toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 650/2012 30 artiklan mukaisesti. Slovakia on ilmoittanut komissiolle nämä omaisuusluokat ja ilmoituksen tekoajankohtana sovellettavat säännökset. Tässä asiakirjassa esitetään tällä hetkellä voimassa olevat säännökset.

Erityisjärjestelyjä koskevat säännökset jaotellaan perimyksen kohteena olevan omaisuusluokan mukaan seuraavasti:

A - Maa- ja metsätalousmaa:

Laki 180/1995 eräistä maanomistusjärjestelyjä koskevista toimenpiteistä, 23 §

1) Jollei mainitussa laissa toisin säädetä, yhteisomistuksen järjestämistä koskevalla oikeustoimella tai tuomioistuimen päätöksellä tai perimystä koskevalla päätöksellä ei 21 §:n 1 momentissa tarkoitettuja nykyisiä maa-alueita voida jakaa alle 2 000 m²:n alueisiin, kun kyseessä on maatalousmaa, tai alle 5 000 m²:n alueisiin, kun kyseessä on metsätalousmaa.

2) Jos perilliset eivät sovi 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun perityn maaomaisuuden järjestämisestä 1 momentissa mainituin ehdoin tai jos tuomioistuin ei näiden ehtojen vuoksi voi vahvistaa perimystä perintöosuuksittain, tuomioistuin päättää, että maaomaisuuden saavat perilliset, joilla on parhaat edellytykset sen hoitamiseen. Tuomioistuin päättää myös maa-alueen saajan velvollisuudesta sopia järjestelystä muiden perillisten kanssa.

4) Edellä 3 momentissa tarkoitettu perillisten lausunto on tehtävä kirjallisena, eikä sitä voi peruuttaa.

6) Perillisten saamiset, jotka syntyvät 2 ja 3 momentin mukaisesta perimyksen järjestämisestä, vanhentuvat kymmenen vuoden kuluttua. Saamisten turvaamiseksi velkojalle syntyy velallisen omistusoikeuden rekisteröinnin kautta kiinnitysoikeus kyseiseen maaomaisuuteen; mahdollinen aikaisemman kiinnityksen lakisääteinen ensisijaisuus raukeaa. Kiinnitysvelkojalla on etuosto-oikeus maa-alueeseen, jota kiinnitys koskee.

7) Jos tuomioistuin on päättänyt yhteisomistajien välisestä järjestelystä, 2-5 momentissa tarkoitettuja ehtoja sovelletaan myös siihen.

B - Maayhdistykset:

Laki 97/2013 maayhdistyksistä, 8 §

1) Tässä laissa yhteisellä kiinteällä omaisuudella tarkoitetaan yhtä kiinteää omaisuuserää, joka muodostuu useammista erillisistä maa-alueista. Yhteinen kiinteä omaisuus on jakamaton lukuun ottamatta 2 momentissa esitettyjä tapauksia (huom. kyseinen momentti ei kata perimystä, joten poikkeusta ei sovelleta). Yhteisen kiinteän omaisuuden määräosaista yhteisomistusta ei voida purkaa ja järjestää yhteisomaisuuden purkamista ja järjestämistä koskevien yleisten säännösten (siviililain) mukaisesti.

C - Asunnon vuokraaminen ja jäsenosuuden siirto asunto-osuuskunnassa:

Siviililaki 40/1964 (*Občiansky zákonník*), 706 ja 707 §

Vuokrasopimuksen siirtyminen ei ole perimyksen kohteena, jolloin notaari antaa pyynnöstä vain vahvistuksen perillisistä siviililain 706 §:n soveltamiseksi. Omaisuusarvona jäsenosuus on kuitenkin perimyksen kohteena perintöoikeuksien mukaisesti.

Siviililain 706 §:

1) Jos vuokralainen kuolee ja kyse ei ole puolisoiden yhteisvuokrauksessa olevasta asunnosta, vuokralaisiksi (yhteisvuokraajiksi) tulevat vuokralaisen lapset, lapsenlapset, vanhemmat, sisarukset, vävy ja miniä, jotka asuivat hänen kanssaan hänen kuolinpäivänään samassa taloudessa ja joilla ei ole omaa asuntoa. Vuokralaisia (yhteisvuokraajia) tulee myös niistä, jotka hoitivat edesmenneen vuokralaisen taloutta tai joiden elatuksesta hän huolehti, jos he asuivat hänen kanssaan samassa taloudessa vähintään kolme vuotta ennen hänen kuolemaansa eikä heillä ole omaa asuntoa.

2) ...

3) Jos asunto-osuuskunnan vuokralainen kuolee ja kyse ei ole puolisoiden yhteisvuokrauksessa olevasta asunnosta, vuokralaisen kuoltua hänen jäsenyytensä osuuskunnassa ja asunnon vuokrasopimus siirtyy perilliselle, joka peri jäsenosuuden.

Siviililain 707 §:

1) Jos toinen asuntoa yhdessä vuokranneista puolisoista kuolee, leskestä tulee asunnon ainoa vuokraaja.

2) Jos kyseessä on osuuskunta-asunto, puolisoiden yhteisvuokraus raukeaa toisen puolison kuoltua. Jos oikeus osuuskunta-asuntoon on hankittu avioliiton aikana, leski pysyy osuuskunnan jäsenenä ja jäsenosuus kuuluu hänelle; tuomioistuimien ottaa tämän huomioon perintömenettelyssä. Jos puoliso, joka on saanut oikeuden osuuskunta-asuntoon ennen avioliittoa, kuolee, jäsenyys osuuskunnassa ja osuuskunta-asunnon vuokrasopimus siirtyy perilliselle, joka peri jäsenosuuden. Jos vuokrakohteita on useampia, perittävän jäsenyys voidaan siirtää useille perillisille.

3) Jos joku yhteisvuokraajista kuolee, hänen oikeutensa siirtyy muille yhteisvuokraajille.

D - Omistusosuus osakeyhtiössä:

Laki 513/1991, 116-117 § - jos perittävä kuoli 1.1.1992 jälkeen

Kauppalain (*Obchodný zákonník*) 116 §:

1) ...

2) Omistusosuus periytyy. Jos kyse ei ole yhdenmiehenyhtiöstä, yhtiösopimus voi sulkea omistusosuuden pois perimyksestä. Jos perillinen ei ole yhtiön ainoa osakas, hän voi pyytää tuomioistuinta lakkauttamaan osallistumisensa, jos häntä ei voida kohtuudella vaatia olemaan osakas.

Kauppalain 117 §:

1) Omistusosuuden jakaminen on mahdollista vain, jos se siirtyy osakkaan perilliselle tai oikeudelliselle

seuraajalle. Osuuden jakaminen edellyttää yleisen yhtiökokouksen hyväksyntää.

2) Omistusosuuden jakaminen voidaan sulkea pois yhtiösopimuksessa.

3) Omistusosuuden jakamisen yhteydessä on säilyttävä 109 §:n 1 momentin mukainen sijoituksen vähimmäisarvo (osakkaan sijoituksen arvon on oltava vähintään 750 euroa).

E - Perittävän palkka:

Työlaki 311/2001 (Zákonník práce), 35 §

Jollei erikseen toisin säädetä, työntekijän taloudelliset oikeudet eivät raukea hänen kuoltuaan. Työsuhteen palkka-ansiosta enimmillään neljä kertaa keskimääräistä kuukausipalkkaa vastaava summa siirtyy suoraan hänen puolisolleen, lapsilleen ja vanhemmilleen, jos he asuivat hänen samassa taloudessa hänen kuollessaan. Palkka-ansiosta tulee perintöasia, jos tällaisia henkilöitä ei ole.

F - Eläkkeet:

1) Laki 650/2004 lisäeläkejärjestelmistä, 21 §

Määräaikaisen lisäeläkkeen - joko vanhuus- tai ansioeläkkeen - saajan henkilökohtaisen tilin käypä arvo on perimyksen kohteena, mikäli edesmennyt määräaikaisen lisäeläkkeen saaja ei ole nimennyt eläkesopimuksessa muuta luonnollista tai oikeushenkilöä henkilökohtaisen tilinsä käyvän arvon edunsaajaksi.

2) Laki 43/2004 vanhuuseläkejärjestelmistä, 40 ja 40a §)

40 §:

1) Eläkesäästäjän vanhuuseläkesopimuksessa nimeämä edunsaaja saa säästäjän kuoltua oikeuden summaan, joka vastaa kuolleen eläkesäästäjän henkilökohtaisen eläketilin käypää arvoa päivänä, jona eläkeyhtiö sai tietää eläkesäästäjän kuolemasta, vähennettynä pakollisilla maksuilla, jotka sosiaaliturvalaitos (*Sociálna poisťovňa*) oli siirtänyt edesmenneen eläkesäästäjän puolesta perusteettomasti ja pyytänyt takaisin, ja kuluilla, jotka eläkeyhtiölle on oikeutetusti aiheutunut näiden maksujen maksamisesta käteisenä tai siirtämisestä muuhun maahan kuin euroalueen jäsenvaltioon, sekä korotettuna maksuvelvollisuuksilla, joita sosiaaliturvalaitos ei ole vielä suorittanut. Jos säästäjä ei ole nimennyt eläkesäästösopimuksessa ketään edunsaajaa tai tällaista henkilöä ei ole, tästä omaisuudesta tulee perimyksen kohde.

2) Edunsaajalla ei ole oikeutta 1 momentissa tarkoitettuun summaan, jos tuomioistuin on lainvoimaisella päätöksellä todennut, että edunsaaja on tahallisella rikoksella aiheuttanut eläkesäästäjän kuoleman.

40 a §:

1) Elinkoron saajan eläkevakuutusopimuksessa nimeämällä edunsaajalla on elinkoron saajan kuoltua oikeus 32 §:n 2 momentin mukaiseen summaan tai 46 g §:n 5 momentin mukaiseen kertakorvaukseen päivänä, jona vakuutusenantaja sai tietää elinkoron saajan kuolemasta. Jos elinkoron saaja ei ole nimennyt eläkevakuutusopimuksessa edunsaajaa tai jos tällaista henkilöä ei ole, edellisessä virkkeessä tarkoitettu summa tulee perimyksen kohteeksi.

2) Edellä 1 momentissa tarkoitettulla edunsaajalla ei ole oikeutta 32 §:n 2 momentin mukaiseen summaan tai 46 g §:n 5 momentin mukaiseen kertakorvaukseen, jos tuomioistuin on lainvoimaisella päätöksellä todennut, että edunsaaja on tahallisella rikoksella aiheuttanut elinkoron saajan kuoleman.

Laki 461/2003 sosiaalivakuutuksesta, 118 §

1) Jos luonnollinen henkilö, joka on täyttänyt etuuden saamisen edellytykset, on kuollut sen jälkeen, kun etuus ja oikeus sen maksamiseen on saatu, oikeus kyseisen luonnollisen henkilön kuolinhetkellä maksettaviin summiin siirtyy puolisolle, lapsille ja vanhemmille tässä järjestyksessä.

2) Jos luonnollinen henkilö, joka on täyttänyt sairausetuuksia, tapaturmaetuuksia, kuntoutusetuutta, koulutusetuutta tai palkkaturva- tai työttömyysetuutta koskevat edellytykset, on kuollut sen jälkeen, kun oikeus

näihin etuuksiin on saatu, oikeus kyseisen luonnollisen henkilön kuolinhetkellä maksettaviin summiin siirtyy puolisolle, lapsille ja vanhemmille tässä järjestyksessä.

3) Jos etuus myönnettiin ennen kuolemaa luonnolliselle henkilölle, joka täytti etuuden ja sen maksamisen edellytykset, erääntyvät määrät, joita ei ollut maksettu kyseisen luonnollisen henkilön kuolinhetkellä, maksetaan kohdan 1 ensimmäisessä virkkeessä mainituille luonnollisille henkilöille.

4) Edellä kohdissa 1–3 mainitut luonnollisille henkilöille siirtyvät etuudet eivät ole perimyksen kohteena. Ne tulevat perimyksen kohteeksi, jos tällaisia luonnollisia henkilöitä ei ole.

5) Jos luonnollisia henkilöitä, joille oikeus etuuksiin siirtyisi kohtien 1–4 mukaisesti, ei ole, kyseiset etuudet katsotaan muuksi tuloksi perusrahaan, josta ne oli määrä maksaa.

2 Sovelletaanko näitä erityissääntöjä tämän jäsenvaltion lainsäädännön nojalla edellä mainittujen omaisuuserien perimykseen riippumatta siitä, mitä lakia perimykseen muutoin sovelletaan?

Kyllä. Kyseessä on joko perittävän oikeus nimetä henkilöt, joille omaisuus siirtyy hänen kuolemansa jälkeen lakisääteisten perillisten sijaan (esim. lisäeläkettä koskeva sopimus) tai tietyn tyyppisestä omaisuudesta, jonka järjestelystä perittävän kuoleman jälkeen säädetään laissa (esim. maanomistusjärjestelyjä koskevat toimenpiteet tai sosiaalivakuutus).

3 Onko tämän jäsenvaltion lainsäädännössä erityisiä menettelyjä, joilla varmistetaan edellä mainittujen erityissääntöjen noudattaminen?

Jos kyseessä on kiinteä omaisuus ja perintömenettelyssä ei oteta huomioon ensimmäisessä kysymyksessä mainittuja sääntöjä, kiinteistörekisterin hallinnoinnista vastaava viranomainen ei kirjaa tällaisia uusia omistusoikeuksia kiinteistörekisteriin.

Slovakian alueella käytävissä perintömenettelyissä ensimmäisessä kysymyksessä mainittuja sääntöjä soveltaa tuomioistuimen valtuutuksella notaari, joka hoitaa perintömenettelyä. Menettelyn tuloksena on perimystä koskeva päätös, joka voidaan riitauttaa muutoksenhauulla, mikäli osapuoli katsoo, ettei päätöksessä noudateta voimassa olevia erityissääntöjä.

■ Päivitetty viimeksi: 06/05/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.